

1. Producenci systemów ociepleń spotykają się z różnymi wymaganiami, formułowanymi przez kontrolujących, dot. prawidłowości znakowania wyrobów (elementów) tworzących system ociepleń.
2. Jest niezbędne, aby wymagania służb nadzoru budowlanego były identyczne na terenie całego kraju.
3. Określenie racjonalnych wymagań musi być poprzedzone inwentaryzacją problemów:
 - aprobowany system ociepleń składa się z elementów, z których niektóre są zarazem samoistnym wyrobem budowlanym. W takim przypadku wyroby te muszą spełniać wymogi upoważniające do wprowadzania do obrotu i stosowania. Np. zaprawa tynkarska jest elementem systemu ociepleń, ale równolegle może być stosowana do wykonania tynków w obiekcie budowlanym, gdy wyłącznie otynkowanie jest zamierzeniem inwestora (czyli zaprawa jest samodzielnym wyrobem budowlanym),
 - wyroby budowlane, zgodnie z przepisami, muszą być oznakowane „B” lub „CE”,
 - w systemie ociepleń znaleźć mogą (jako jego elementy) wyroby z znakiem „B”, z znakiem „CE” oraz inne elementy niebędące samodzielnym wyrobem budowlanym,
 - system ociepleń (jako zestaw) może podlegać oznakowaniu znakiem „CE” lub „B”,
 - dane oznakowanie systemu nie oznacza, że wchodzące w jego skład samodzielne wyroby muszą posiadać takie same oznakowanie jak cały system.
4. W Polsce nie występuje „faktyczne” wprowadzanie do obrotu kompletnych zestawów ociepleniowych. Ich kompletacja następuje na budowie. Natomiast prawidłowe oznakowanie systemu (zestawu) jest niezbędne dla legalnego zastosowania systemu na budowie obiektu.
5. W efekcie wydaje się, że zgodne z przepisami i racjonalne byłoby przyjęcie następujących zasad:

Producent wyrobów budowlanych, będących zarazem elementem danego (danych) systemu ociepleń, znakuje je, jako samodzielne wyroby budowlane. Równocześnie informacyjnie, z zastrzeżeniem, że jest to wyłącznie informacja, podaje, do jakiego (jakich) systemów, posiadających odpowiednią (europejską lub krajową) ocenę, dany wyrób może być stosowany. Ta informacja zawiera też oznakowanie systemu (systemów). Na elementach systemu niebędących wyrobem budowlanym producentem może zamieścić powyższą informację określającą, do jakich systemów dany element ma zastosowanie.
6. Przyjęcie powyższych zasad umożliwi jednolite stosowanie wymagań, a zarazem zlikwiduje (w odniesieniu do systemów) problem podwójnego znakowania. Drugi znak (dotyczący systemu) nie będzie, bowiem oznakowaniem danego wyrobu, tylko informacją dot. systemu.
7. Po przyjęciu zasad znakowania, należy zalecić WINB-om, co najmniej półroczny okres, (jako czas, w którym wykorzystane zostaną istniejące opakowania) akceptowania dotychczasowych sposobów znakowania, chyba, że informacja **jednoznacznie** wprowadza nabywców w błąd.